

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection](#)[Mythologia, Francfort, 1581 - Livre XI](#)[Item](#)[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[04-06\] : De Saturno](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - X [04-06] : De Saturno

Auteurs : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[04-06\] : De Saturno](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre II

[Mythologia, Francfort, 1581 - II, 02 : De Saturno](#)

a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[04-06\] : Saturne](#)

est une traduction de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[04-06\] : Saturne](#)

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Document : "Mythologia, Francfort, 1581 - X [04-06] : De Saturno".

Auteur(s) de la notice : Équipe Mythologia.

Éditeur : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-

ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 29/04/2024 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6069>

Présentation du document

Publication Francfort, André Wechel, 1581

Exemplaire Regensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Format in-8

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination p. 1031-1032

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Saturne](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 28/04/2023

corruptio secundum partes, cum tota moles sit sempiterna, corporaque coelestia minimè corrumpantur, frequentiorque fiat circa terram mutatio. Tum è moribus coelorum confici harmoniam innuebant. Elementa rursus neque mares sunt, neque foeminae, cum tamen utrorumque fungantur officio. Omnis autem vis temporis expellitur è regno Iouis, quia post creatà à Deo corpora naturalia in elementa scuitum est tantum à Saturno siue tempore, quòd eius vires extra primum coelesteque corpus reiectae sint. atq; sub fabulosis de Ioue narrationibus ista rerum physicarum dogmata continentur.

Quae Ethicè.

In eadem fabula demonstratur omnem diuitiarum amplitudinem, omnemque opulentiam esse inuidiosam & insidiis plenam: cum per fraudes etiam & insidias soleat comparari. omne enim diuitiarum immodicarum desiderium aequitatis & religionis cultum, & humanitatis iura facile prostermit: cum tranquillitas animi, & honor, & multorum reuerentia probitatis sint comites. Deinde demonstratur quòd principis sapientiam & integritatem omnium rerum bonarum vbertas, ac felicitas demum consequitur. Avaritia postea in omnia penetrare dicitur, eaque esse scelerum omnium fundamentum, neque quidquam magis formidandum illa esse viro bono, cum vix ullus locus avaritiae sit clausus. Post hæc demonstratur quòd is qui deditus fuerit libidini, facile in omnes vtrorum formas mutatur, & ad turpissima quaeque prolabitur. Patet igitur quòd neq; nimio diuitiarum desiderio teneri conuenit viro bono, & quòd praesentibus uti sapienter oportet, & quòd sapientia felicitatis est fundamentum, & quòd omnis turpitudine fugienda est viro bono: quae omnia per Iouis figmenta significabant.

De Saturno historicè.

Coltus fuit Saturnus ut Deus de multis benemeritis, quòd cum in Italiam venisset ad Ianum, & illum & populos Italiae primus politionis vitae rationem docuerit, & nummos imprimere inuenerit, & agrorum cultum, & Italos primus plantationes, insitiones, educationes arborum, fructiferarumque plantarum culturam docuerit. Qui cum esset sapientissimus, ob eius aequitatem & sapientiam dicitur ætas aurea sub illo fuisse, & vbertima terrae feracitas, & summa omnium con-

cordia. Non enim legendis, quæ iusta essent, exercebantur homines sub eius imperio, sed potius agendis: cum lex & æquitas foret necessario in animis omnium impressa. Tunc igitur viri boni sine calamitatibus, sine curis, sine ægritudine propter temperantiam vivebant, per iucundissimam senectutem, quam maximè omnium infestat præteritorum peccatorum memoria.

At Physicè.

Saturni parentes declarant illum esse tempus, quod natum est ex astrorum cœlique agitatione. Hic partes genitales patri absceidit, quia unus est æther, unus mundus, vnum tempus, quod cursum cœli metiatur. Pactiones cum Titane siue Solis ita factæ sunt, ut quæ tempore nascerentur, postea omnia interirent: sic enim & elementorum, & procreatorum ex illis corporum generatio & corruptio indicatur, cum nihil nasci possit nisi ex corruptioni obnoxio principiis: atque hæc sine tempore confici non possunt. Cum verò res absumentur per tempus, & rursus aliæ in absumentarum locum sufficiantur, Saturnum filios edisse sinxerunt, & rursus vomuisse, qui deiectus de regno idcirco fuit, quod ætheris natura credita sit immunitas ab omni corruptione, cum non sentiat vim temporis, quod inferius extra suum regnum detrusit. Sic igitur corrumpi, ut dicebam, significabant elementa, aut ex iis composita, quanta vocata & sit siuapte natura sempiterna. Locus elementorum vocatus fuit tartarus, quasi ἀνά τῷ ταράσσῃ, à perturbationibus scilicet, quibus est plenus. Iupiter fratres à paterna voracitate liberauit, quia elementorum materia secundum totum sit sempiterna. Atque hæc dogmata sub hac fabula ad philosophiam spectantia occultabantur.

Nunc Ethicè dicamus.

Fuit Saturnus à filio de regno deiectus, quia nullæ sunt opes eximie sine maximis periculis & animi perturbationibus: atque omnis iniquitatis denique vindex est Deus. Non offendendos esse parentes postea significabant, cum Iupiter paternam crudelitatem sit imitatus: quia paternæ vel iniquitatis vel probitatis exempla domestica filij plerumque sequuntur. Sic enim vitandam opum eximiam præstantiam, ut neque tutam, neque naturæ necessariam, & ab omni iniuria abstinentiam, significabant.

physicè